

Сведения от ВЕРА ГЕОРГИЕВА АХТАРОВА, получени на
25.І.1972 година

Родена съм в София в 1890 г. Учих във Втора девическа гимназия, но не завърших, защото су ожених. Мъжът ми свърши право, беше съдия в Новоселци, а в Ловеч беше член-съдия през 1910-1911 г. Когато отидохме в Ловеч той разбрал, че имам там роднина. Моят баща и тъщата /майката на жената на Любомир Харизанов/ са брат и сестра. Това беше Веса Харизанова с мъжа си Тотьо Димов. Отидохме им на гости. Тя беше височка. Приличаше на Любомир. Мъжът и беше военен. Веса беше гладко причесана, тъничка. Това ще да е било в края на 1910 г. или в началото на следващата. Два пъти ходихме у тях на гости. Те не дойдоха нито веднаж. Детето беше около две годишно. Беше хубаво, черноочко, живо. Преди това с нея не се познавахме. Видя ми се скромна и добра домакиня. Нямаше слугиня. Тотьо Димов беше или поручик, или капитан. Беше висок, строен.

СЪБРАЛ СВЕДЕНИЯТА:

Сведения от МАРА ГЕНОВА ИВАНЧЕВА, получени на 25.І.1972г.

Родена съм в гр. Ловеч в 1891г. Завърших реална г-я в София. Върнах се в Ловеч и се ожених за офицер-поручик. Баща ми Дирибеев беше по това време кмет на Ловеч. Ожених се в 1909 г. Тогава Тотьо Димов ще да е бил капитан. Те живееха на главната улица, която някога се наричаше "Търговска", в къщата на Денчо Марата. А в къщата на ген.Цонков беше военния клуб. Сега той е пак там - на ул. "Хр.Кърпачев". Къщата, в която живееха Димови беше двуетажна. Отдолу имаше дюкяни, отгоре живееха те. Бяха рядко добро семейство. Имаха едно дете. Веса Димова беше скромна, прибрана. Събирахме се по онова време по журове, вечери. Мисля, че сама си гледаше домакинството.

Събрал сведенията: